

Arrest

**nr. 57 587 van 8 maart 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. DAEMS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Waar verzoeker voor het voeren van de procedure het voordeel van de kosteloze rechtspleging vraagt, wijst de Raad erop dat wat betreft de procedures voor de Raad vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraans staatsburger te zijn, afkomstig uit Teheran. Op 8 april 1986 diende u in Duitsland een eerste asielaanvraag in. In april 1990 kreeg u de status van vluchteling toegekend. Aangezien uw vader een hartaanval had gehad, besloot u op 1 juni 1994 afstand te doen van uw vluchtelingenstatuut. U ging naar de Iraanse ambassade in Duitsland, die u een paspoort afleverde. Aangezien uw familieleden zeiden dat u beter niet zou terugkeren naar Iran, kreeg u schrik. U besloot in Duitsland te blijven. U vroeg uw vluchtelingenstatus terug aan, maar de Duitse overheid weigerde en zei u dat de zaak afgehandeld was. In 1998 vroeg u opnieuw een paspoort aan de Iraanse ambassade aan omdat uw eerste paspoort vervallen was. In 2008 kwam u naar België, alwaar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aanvroeg onder de alias E. H. (...). U gaf een valse naam omdat u schrik had dat u teruggestuurd zou worden naar Duitsland. Na uw asielaanvraag vernam u van uw zoon in Duitsland dat er een brief voor u was aangekomen waarin vermeld werd dat achttien maanden gevangenisstraf diende uit te zitten. U keerde onmiddellijk terug naar Duitsland, alwaar u de keuze kreeg tussen een vrijwillige terugkeer naar Iran of het indienen van een nieuwe asielaanvraag. Op 25 maart 2009 diende u in Duitsland een tweede asielaanvraag in. U werd gehoord in de gevangenis. Daarna kreeg u een brief met de vermelding dat u terug diende te keren naar België aangezien u eerder in België asiel had aangevraagd. Na uw vrijlating keerde u terug naar België, alwaar u op 16 april 2010 een tweede asielaanvraag heeft ingediend. U verklaarde nog steeds niet terug te kunnen naar Iran wegens uw problemen daterend van 1986. In die tijd was u in Iran werkzaam als politieagent. Sinds 1986 was u ook lid van Saltanab Talab (monarchisten). Uw neef, die eveneens actief was voor deze organisatie, gaf u op een dag pamfletten, die u tijdens uw werkuren achterliet in een telefooncel. U werd daarna opgeroepen voor de Revolutionaire rechtbank, waar u ondervraagd werd over de pamfletten. U ontkende de feiten. Na de ondervraging kon u beschikken. Twee à drie maanden later kreeg u een brief afkomstig van de Evin-gevangenis, waarin stond dat u zich diende te melden. Daar aangekomen, diende u een brief te ondertekenen, waarna u zonder meer kon gaan. U weet niet wat er in de brief stond. Tijdens de Iran-Irak oorlog, begin 1363 (Perzische tijdrekening; stemt overeen met 1984 Europese tijdrekening), vertrok u naar het front, waar u zes maanden vocht. Gezien u reeds agent was ten tijde van de sjah, werd u door andere politiediensten zoals de kalantari steeds verweten dat u tegen het regime was. Op een dag kreeg uw moeder een brief met een kogel erin. U meldde dit aan het politiek-ideologische bureau van shahrebani, maar zij deden niets met uw klacht. Ook werd u vaak beledigd. Eind 1364 (1985) vroeg u aan uw vriend die werkzaam was bij de dienst paspoorten u documenten te geven, zodat u een paspoort kon bekomen. U vroeg hem niet uw volledige naam te vermelden. Met dit paspoort vertrok u naar Turkije. In Turkije ging u naar de Oost – Duitse ambassade, waar u een transitvisum voor Duitsland verkreeg. In Duitsland bleef u lid van Saltanab Talab. Uw activiteiten bestonden voornamelijk uit het deelnemen aan manifestaties. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Iraanse boekje van burgerlijke stand (shenasnameh), uw Iraanse paspoort, afgeleverd op 4/03/1373 (25 mei 1994), uw echtscheidingsakte, het overlijdensbericht van uw vader, een brief van Reza Sjah ter ondersteuning van uw asielaanvraag, meerdere foto's van u als politieagent, een aantal foto's van de ophanging evenals van het lichaam van uw neef, uw politiebadge, de kopie van uw autorijbewijs, de kopie van uw motorrijbewijs, de originele lidkaart van een sportcentrum, een internetartikel betreffende de moord op agenten die werkzaam waren in het Sjah tijdperk, een aantal documenten ter staving van uw asielaanvraag, erkenning als vluchteling en verblijf in Duitsland, de documenten betreffende de asielaanvraag van uw broer, E. (...), in Duitsland, de Duitse reispas van uw broer, E. (...), de voorlopige Duitse verblijfstitel van uw broer, E. (...), en een document over de correctie van zijn geboortedatum.

B. Motivering

Er dient vooreerst gewezen te worden op de identiteitsfraude die u pleegde tijdens uw eerste asielaanvraag. U verklaarde tijdens deze asielaanvraag immers E. H. (...), geboren te Karaj op 25/03/1332 (5 juni 1953) te zijn, terwijl u tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde H. M. N. (...), geboren te Teheran op 23 oktober 1955 te zijn (administratief dossier DVZ vragen 1, 2, 3, 4). U stelde ten overstaan van de Belgische asielinstanties een valse identiteit te hebben opgegeven om niet terug gestuurd te worden naar Duitsland (gehoor CGVS 2de AA p. 4). Er kan echter van een asielzoeker worden verwacht dat deze van bij de aanvang van een asielprocedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en asielmotieven. Het feit dat u een andere identiteit opgaf, wijst er dan ook op dat u bewust de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden over uw eerdere asielaanvraag in Duitsland, waardoor aan de oprechtheid van uw asielmotieven kan worden getwijfeld.

Bovendien dient een aantal ernstige tegenstrijdigheden te worden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen voor het Commissariaat-generaal en eveneens tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de Duitse asielinstanties. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in Iran te zijn gearresteerd omwille van het verdelen van pamfletten

en ondervraagd te zijn voor de Revolutionaire rechtbank. U verklaarde dat men u in de Revolutionaire rechtbank gezegd had dat u er een vervolg zou komen aan de zaak. Er zou u een brief worden gestuurd. U werd na uw ondervraging zonder meer vrijgelaten. U vernam achteraf niets meer over de zaak. U ging naar het front, waarna u het land ontvluchtte (gehoor CGVS 2de AA pp. 10-13). Tijdens uw gehoor voor de Duitse asielinstanties verklaarde u in dit verband dat u, nadat u pamfletten had verspreid, in conflict kwam met een collega. Daardoor werd u verdacht van het verspreiden van pamfletten. U werd naar de Evin-gevangenis gebracht, waar u geslagen werd. Daarna werd u vrijgelaten onder borg. U verliet daarna het land (Niederschrift Bundesamt für Migration und Flüchtlinge p. 5). Na confrontatie met uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties, verklaarde u plots dat u niet gearresteerd maar opgeroepen werd voor de Revolutionaire rechtbank. Na uw ondervraging werd u opgeroepen door de gevangenis van Evin, alwaar u enkel een handtekening op een papier diende te zetten en u kon beschikken (gehoor CGVS 2de AA p. 13). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig zowel met uw aanvankelijke verklaringen voor het Commissariaat-generaal als met uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties. Voorts verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u vanuit Duitsland niet meer naar Iran terug durfde terug te keren omdat uw familie u gezegd had niet te komen omdat er misschien met u ook wel iets zou gebeuren. U verklaarde dat u een subjectieve angst, maar geen concrete aanwijzingen had dat de Iraanse autoriteiten naar u op zoek waren (gehoor CGVS p. 5). Tijdens uw gehoor voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter dat u niet naar Iran terug durfde te gaan omdat u gehoord had dat er een arrestatiebevel voor u was uitgereikt (Niederschrift Bundesamt für Migration und Flüchtlinge p. 2). Na confrontatie met uw verklaringen in Duitsland, repliceerde u dat u toch gezegd had dat uw familie u gezegd had niet terug te komen (gehoor CGVS 2de AA p. 14). Deze uitleg is geen verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

Tot slot is ook het feit dat u in Duitsland tot tweemaal toe naar de Iraanse ambassade bent gegaan voor de aanvraag van een Iraanse paspoort en de ambassade u daarenboven nog tot tweemaal toe u zonder meer een paspoort overhandigde (gehoor CGVS 2de AA pp. 2-3), helemaal niet in overeenstemming te brengen met een vervolgingsvrees zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een vrees voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin kunnen ombuigen. Uw boekje van burgerlijke stand, uw auto- en motorrijbewijs en uw Iraanse paspoort staven uw identiteit. Deze doen echter geen afbreuk aan uw aanvankelijke intentie om de Belgische autoriteiten te misleiden. Uw echtscheidingsakte toont aan dat u officieel gescheiden bent, wat hier niet wordt betwist. Het overlijdensbericht van uw vader toont aan dat uw vader gestorven is, wat hier evenmin betwist wordt. De foto's en uw politiebepaald tonen aan dat u in Iran werkzaam was bij de politie, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld. De foto's van de ophanging van uw neef tonen aan dat uw neef geëxecuteerd werd door het Iraanse regime, maar werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. De lidkaart van het sportcentrum toont louter aan dat u in Iran lid was van een sportclub. Het internetartikel over de moord op agenten die werkzaam waren in het Sjah tijdperk, bevat algemene informatie over Iran, maar zegt niets over uw individuele situatie en/of uw persoonlijk risico op vervolging of ernstige schade. De documenten uit Duitsland staven uw asielaanvraag en verblijf in Duitsland, wat hier niet ter discussie staat. De documenten uit Duitsland van uw broer tonen aan dat uw broer in Duitsland een asielaanvraag heeft ingediend, er een voorlopige verblijfstitel heeft gekregen en er aanvankelijk een fout was gebeurd met betrekking tot zijn geboortedatum. Deze feiten en elementen staan hier niet ter discussie. Wat betreft de brief van Sjah Reza II, dient te worden opgemerkt dat stukken opgesteld door een oppositiegroepering waarvoor een asielzoeker zelf actief is, bezwaarlijk als een objectieve en onafhankelijke bron ter staving van het aangehaalde asielrelaas aanzien kunnen worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat verzoekers lidmaatschap van de monarchistische partij en het gegeven dat hij lid was van de politie tijdens het regime van de shah niet wordt betwist door verwerende partij. Betreffende het door verzoeker bijgebrachte internetartikel (administratief dossier, stuk 15, deel 11) dat handelt over moorden op politieagenten die tijdens voormeld regime actief waren en dat in de kantlijn refereert aan de jaren 2008 en 2009 beperkt verwerende partij zich tot navolgende motivering: "Het internetartikel over de moord op agenten die werkzaam waren in het Sjah tijdperk, bevat algemene informatie over

Iran, maar zegt niets over uw individuele situatie en/of uw persoonlijk risico op vervolging of ernstige schade. Verwerende partij deed evenwel geen enkel onderzoek of personen die aan het door verzoeker voorgehouden profiel beantwoorden door het huidige Iraanse regime op systematische wijze worden geviserd en vervolgd en motiveert desbetreffend niet in de door haar genomen beslissing. Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 oktober 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT